

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: OT/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216010413
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Dubivská
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2018:8216010413.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou JUDr. Janou Dubivskou na hlavnom pojednávaní konanom v Bardejove dňa 24.01.2018, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný:
G. L., rodený L., narodený XX.XX.XXXX v D., trvale bytom H. XX, D., okres D.,

sa uznáva za vinného, že

dňa 06.09.2016 v čase o 18.00 hod. v obchodnom dome BILLA nachádzajúcom sa v Bardejove na ulici Slovenská č. 12, odcudzil z predajného regálu fľašu alkoholu zn. Tatratea 42% White v hodnote 14,99 eur, ktorú si vložil za opasok nohavíc a bez zaplataenia prešiel cez pokladničnú zónu, čím takto spoločnosti BILLA spol. s r.o., ul. Bajkalská č. 19/A, 821 02 Bratislava, IČO: 31 347 037 spôsobil škodu vo výške 14,99 eur a to aj napriek tomu, že Obvodným oddelením Policajného zboru Prešov - Juh, bol dňa 03.09.2016 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v blokovom konaní, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30 eur, č. bloku na pokutu nezaplatenú na mieste - XXXXXXXX,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a skutku sa dopustil aj napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, súd odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Bardejove podal na obžalovaného G. L. obžalobu pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 06.09.2016 v čase o 18.00 hod. v obchodnom dome BILLA nachádzajúcom sa v Bardejove na ulici Slovenská č. 12, odcudzil z predajného regálu fľašu alkoholu zn. Tatratea 42% White v hodnote 14,99 eur, ktorú si vložil za opasok nohavíc a bez zaplattenia prešiel cez pokladničnú zónu, čím takto spoločnosti BILLA spol. s r.o., ul. Bajkalská č. 19/A, 821 02 Bratislava, IČO: 31 347 037 spôsobil škodu vo výške 14,99 eur a to aj napriek tomu, že Obvodným oddelením Policajného zboru Prešov - Juh, bol dňa 03.09.2016 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v blokovom konaní, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30 eur, č. bloku na pokutu nezaplattenú na mieste - XXXXXXXX.

Dňa 27.12.2017 bolo vykonané hlavné pojednávanie v prítomnosti obžalovaného G. L.. Na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného G. L., prečítaním obsahu pripojeného záznamu o zásahu zo dňa 06.09.2016, vyčíslenia škody z 06.09.2016, zápisnice o výsluchu svedka H. R. zo dňa 06.09.2016, zápisnice o výsluchu svedka I. C. zo dňa 06.09.2017, odpisu registra trestov zo dňa 06.09.2016, bloku na pokutu nezaplattenú na mieste vydanú Obvodným oddelením Policajného zboru Prešov - Juh zo dňa 03.09.2016, č.: 17103354*, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na obžalovaného z 06.09.2016, oboznámením sa s pripojenými spismi Okresného súdu Prešov spisová značka OT/152/2016 a spisová značka OT/155/2016 zo dňa 14.09.2016 a ďalších listinných dôkazov, ktoré boli súdu predložené.

Obžalovaný G. L. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 1, písmeno b) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd toto vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 7, odsek 8 Trestného poriadku prijal a následne už nevykonal dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný G. L. priznal a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného G. L. súd zistil, že obžalovaný bol 10-krát súdne trestaný, z toho 6-krát za obdobnú trestnú činnosť, ku ktorej sa obžalovaný priznal v tomto konaní.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov spisová značka OT/152/2016 súd zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 05.09.2016 číslo konania OT/152/2016-2, právoplatným dňa 14.09.2016, uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov spisová značka OT/155/2016 súd zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 14.9.2016 číslo konania OT/155/2016-60, právoplatným dňa 21.09.2016 uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Je potrebné poukázať na skutočnosť, že priebehu rokov 1998 až dosiaľ bol obžalovaný viackrát súdne trestaný za majetkovú a inú trestnú činnosť. Desiatkrát mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Je zrejmé, že ani predchádzajúce uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody nemali na obžalovaného potrebný prevýchovný vplyv a obžalovaný sa opakovane dopustil prečinu krádeže. I keď niektoré z odsúdení sú už zahladené, súd na ne prihliadol na účel posúdenia, aký druh trestu bude u obžalovaného najefektívnejší. Sumarizujúc a zväziac uvedené skutočnosti potom dospel súd k záveru, že svoj účel najlepšie splní trest odňatia slobody ukladaný v dolnej polovici trestnej sadzby ako trest nepodmienečný.

V súvislosti s rozhodovaním o treste považuje súd za potrebné poukázať na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu.

Podľa ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúceho účel trestu, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada "nulla poena sine lege, sine crimine, sine iudicio". Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatela trestného činu (zásada personalnosti trestu), tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu (§ 34 odsek 3 Trestného zákona).

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest pritom nesmie byť prostriedkom na riešenie iných spoločenských problémov. Preto Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcía medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Ustanovením, ktoré musí súd aplikovať pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu je § 34 odsek 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Osobu páchatela treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy.

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR plyní, že obžalovaný má evidovaných viacero priestupkov proti majetku ako aj priestupkov proti verejnému poriadku. V odpise registra trestov má obžalovaný viacero záznamov, čo znamená, že sa opakovane trestného činu už dopustil, pretože, aj keď v niekoľkých prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, z hľadiska hodnotenia jeho osoby fikcia neodsúdenia na skutočnosť, že aj v tomto prípade sa trestného činu dopustil, nemá vplyv. Naposledy bol obžalovaný súdne trestaný trestným rozkazom Okresného súdu Prešov spisová značka OT/155/2016 zo dňa 14.09.2016, právoplatným dňa 14.09.2016, ktorým bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a

bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pred spáchaním skutku v prejednávanej veci, ktorého sa dopustil dňa 06.09.2016, bol obžalovaný naposledy súdne trestaný trestným rozkazom Okresného súdu Prešov spisová značka OT/152/2016 zo dňa 05.09.2016, právoplatným dňa 14.09.2016, ktorým mu za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z uvedeného je zrejmé, že v osobe obžalovaného ide o recidivistu, ktorý sa opakovane dopúšťa trestných činov krádeže, pričom od spáchania ďalšieho trestného činu ho neodradil ani trest odňatia slobody, ani výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody vychádzajúc z odpisu z registra trestov.

Obžalovanému bez pochyb priťažovalo, že v minulosti sa už trestného činu dopustil, a preto súd prvého stupňa dospel k záveru, že u obžalovaného možno vyvodiť priťažujúcu okolnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 37 písmeno m/ Trestného zákona. Zároveň vzhliadol poľahčujúcu okolnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 36 písmeno l/ Trestného zákona a to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Zohľadňujúc vyššie naznačené hľadiská ukladania trestov, ako aj účel trestu, prihliadajúc najmä na nepriaznivú prognózu nápravy obžalovaného, ktorý, ako to už bolo vyššie uvedené, je recidivistom, opakovane sa dopúšťa trestného činu krádeže, pričom od spáchania ďalšej trestnej činnosti ho neodradila ani hrozba výkonu trestu odňatia slobody, ani samotný výkon trestu odňatia slobody, možno mať za to, že naňho treba pôsobiť opäť trestom odňatia slobody, pričom trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov považoval za primeraný na naplnenie účelu trestu z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Súhrnný trest je pre páchatela priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel' sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Preto možno súhrnný trest uložiť len vtedy ak medzi týmito trestnými činmi existuje viacčinný súbeh.

Súd prvého stupňa obžalovanému neukladal trest súhrnný, ale trest samostatný, pretože medzi skutkom v prejednávanej veci, ktorého sa obžalovaný dopustil dňa 06.09.2016 a skutkom vo veci Okresného súdu Prešov, spisová značka OT/155/2016, ktorého sa dopustil dňa 12.09.2016 došlo k doručeniu trestného rozkazu v tejto veci Okresného súdu Bardejov, spisová značka OT/46/2016 dňa 08.09.2016 (teda obžalovaný bol varovaný odsudzujúcim rozsudkom -doručeným trestným rozkazom), ktoré má, vychádzajúc z ustanovenia § 353 odsek 8, druhá veta, Trestného poriadku, účinky spojené s vyhlásením rozsudku, pričom vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku prerušuje zbiehanie trestných činov a bráni ukladaniu súhrnného trestu. Trestný čin spáchaný po vyhlásení iného odsudzujúceho rozsudku za iný trestný čin je potrebné totiž posúdiť ako recidívu, nie ako zbiehajúce sa trestné činy, a preto je zaň potrebné ukladať trest samostatný.

Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a to postupom podľa ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku. Podanie odvolania má odkladný účinok (§ 306 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môže podať: obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť

výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolanie nemôže podať ten, kto sa práva na podanie odvolania výslovne vzdal.